

Τι έγραφε ο Κολοκοτρώνης για τα επαναστατικά σχέδια των Ελλήνων

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Ο Κολοκοτρώνης γράφει για τα επαναστατικά σχέδια των Ελλήνων
«Εις τα 1805 πηγαίνω εις την Ζάκυνθον. Ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος κάμνει πρόσκλησιν διά να γραφθούν οι Έλληνες εις τα στρατεύματα. Κάμνομεν όλοι μια αναφορά, Σουλιώται, Ρουμελιώται και Πελοποννήσιοι, εις τον Αυτοκράτορα και του ζητούμεν βοήθειαν διά να ελευθερώσωμεν τον τόπον μας. Ο Αναγνωσταράς

ενήργησε να γίνη η αναφορά... Ομιλώ με τον Αρχηγόν των Ρωσικών στρατευμάτων και με λέγει, ότι ο Αυτοκράτωρ τον διέταξε να παραδεχθή* εις την δούλευσιν* όσους θέλουν να έμβουν* και να υπάγουν* να κτυπήσουν τον Ναπολέοντα. Του αποκρίνομαι: “Όσον διά το μέρος μου, δεν εμβαίνω εις την δούλευσιν. Τι έχω να κάμω με τον Ναπολέοντα; Αν θέλετε όμως στρατιώτας διά να ελευθερώσωμεν την πατρίδα μας σε υπόσχομαι και πέντε και δέκα χιλιάδας στρατιώτας. Μια φορά εβαπτισθήκαμεν με το λάδι, βαптиζόμεθα και μιαν με το αίμα και άλλην μιαν διά την ελευθερίαν της πατρίδος μας”».

Κολοκοτρώνη Απομνημονεύματα, Καταγραφή Γ. Τερτσέτη, επιμέλεια Τάσος Βουρνάς, Αθήνα 1983, σσ. 44-45.

* να παραδεχθή = να δεχθεί

* εις την δούλευσιν = στην υπηρεσία του

* να έμβουν = να μπουν

* να υπάγουν = να πάνε

Η διάψευση των προσδοκιών των Ελλήνων για τις προθέσεις των Ρώσων

«Ακόμη αυτή την άνοιξη, τούτο το καλοκαίρι,
αυτόν του χρόνου τον κακό, αυτό του καλοκαίρι,
μας ήρθε και ου Μόσκοβος κι ήφερε το σιφέρι,
και τάζει πως τάχατες τη λευτεριά θα φέρει.
Μα πού ‘ν’ η μαύρη λευτεριά; Αλίμονο σε μας, παιδιά,
Κι αλίμονο στην κλεφτουριά, πως δε θα την ιδούμε,
γιατί δεν πάσκισε* πιστά για να λευτερωθούμε.
Μας ήρθε και μας άναψε φωτιά απ’ άκρη σε άκρη
Κι άφσι* να τη σβήσουμε με γιαίμα και με δάκρυ.»

Οι στίχοι αυτοί του ιερέα Παπακυρίτση, που γράφηκαν το 1775, περιέχονται στη μελέτη του Ιωάννη Χασιώτη, Μεταξύ οθωμανικής κυριαρχίας και ευρωπαϊκής πρόκλησης, Θεσσαλονίκη 2001, σσ. 220-221.

* δεν πάσκισε = δεν κατέβαλε προσπάθεια

* άφσι = άφησε

Οι ελπίδες των υπόδουλων Ελλήνων για την απελευθέρωση τους εναποτίθενται στους Ρώσους

«Ακόμα τούτ’ την άνοιξη,ραγιάδες*, ραγιάδες,τούτο το καλοκαίρι,καϋμένη Ρούμελη,όσο να’ρθη ο Μόσκοβος*,ραγιάδες, ραγιάδες,να φέρη το σεφέρι*,Μωρηά και Ρούμελη».

Κωνσταντίνου Ν. Σάθα, Τουρκοκρατούμενη Ελλάς. Ιστορικόν Δοκίμιον περί των προς αποτίναξιν του οθωμανικού ζυγού επαναστάσεων του ελληνικού έθνους (1453-1821), Αθήνα, 1869, σ. 449.

- * ραγιάδες = υπόδουλοι
- * Μόσκοβος = Ρώσος
- * σεφέρι = στράτευμα

Πηγή: iellada.gr